

LITURGISCHE ORIËNTATIE (18)

EEUWIGHEIDSZONDAG

De laatste zondag voor Advent noemen we de Eeuwigheidszondag. In veel kerken worden dan de namen gelezen van hen, die in het afgelopen kerkelijk jaar zijn overleden.

Deze dag is niet afkomstig van de katholieke traditie, maar uit de lutherse. In 1816 bepaalde de koning van Pruisen, Frederik Willem III, dat er in zijn land een 'algemeen feest ter herinnering aan de overledenen' zou zijn, 'dodenzondag'. Vooral werd daarbij geacht aan in de oorlog gesneuvelde militairen.

In kerken van het gereformeerde type herdacht men de overleden gemeenteleden gewoonlijk in de Oudejaarsavonddienst. Steeds meer protestantse gemeenten hebben dit verplaatst naar de Eeuwigheidszondag.

De liturgie van deze protestantse diensten wijkt niet erg af van de gewone diensten. Wel klinken de namen van de gestorvenen. In onze kerken noemt men die zondag geen 'dodenzondag', maar 'eeuwigheidszondag'. Die benaming geeft niet aan dat we iets afsluiten, maar dat de gestorvenen zijn heengegaan naar de Eeuwige.

Een andere benaming is 'zondag van de voleinding.' Daarin komt tot uiting dat we de voltooiing van de wereld verwachten, de nieuwe hemel en aarde.

Ook op deze zondag worden de Schriften gelezen en het Woord bediend. Daarbij wordt stilgestaan bij Gods beloften voor gestorvenen en levenden. Na het lezen van de namen wordt meestal een tekst geciteerd als Openbaring 14 : 13.

Eeuwigheidszondag is de protestantse tegenhanger van het rooms- katholieke Allerzielen. Daarin is veel ruimte voor het bidden voor de overledenen. Protestanten bidden niet voor gestorvenen, maar wel voor hen die achterbleven en hun geliefden zagen heengaan. Er wordt gebeden om steun en troost voor hen. Passende liederen worden gezongen, zoals uit het Liedboek 724 – 736.

www.arieromein.nl